

КОНВЕНЦИЈА
МЕЃУ ФЕДЕРАТИВНАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА И
КРАЛСТВОТО ГРЦИЈА ЗА ВЗАЕМНИ ПРАВНИ ОДНОСИ

Дел I
ПРАВНА ПОМОШ ВО ГРАЃАНСКА МАТЕРИЈА
Правна заштита

Член 1

Државјаните на едната држава договорничка имаат на територијата на другата држава договорничка слободен пристап до судовите и може да истапат пред нив и да ја уживаат истата правна заштита на личноста и имотот како домашните државјани.

Член 2

1) Доколку државјаните на едната држава договорничка, кои имаат живеалиште или деловно седиште во една од државите договорнички, истапуваат како тужители или трета лица или во постапката пред судот на другата држава договорничка се ослободуваат од плаќањето на *cautio judicatum solva* и авансни плаќања на судски трошоци.

2) Аванс за трошоците кои ги сноси странката може да се бара од државјанин на другата држава договорничка, под истите услови и во ист обем како и од сопствените државјани.

3) Правосилни и извршни одлуки на едната држава договорничка со кои тужителите или третите страни, државјани на другата држава договорничка се осудени да ги надоместат парничните трошоци стануваат извршни на територијата на другата држава договорничка во однос на овие трошоци, независно од извршувањето на овие одлуки во други прашања. Барање за надоместок на парничните трошоци треба да се достави од странката на која трошоците ѝ се досудени директно преку надлежниот суд, или по дипломатски пат. Кон барањето се приложува потврда дека одлуката е правосилна и извршна.

4) Одлуките од став 1 донесени од судот на друга држава ќе станат извршни на ист начин, како и нејзините сопствени одлуки, но странките нема да бидат претходно сослушувани.

Ослободување од плаќање такси и други трошоци

Член 3

Државјаните на едната држава договорничка го уживаат правото пред судовите на другата држава договорничка, под истите услови како и нивните сопствени државјани, да бидат ослободени од плаќање такси и трошоци (бесплатна правна помош).

Член 4

1) Уверението потребно за признавање на правата од член 3 на оваа конвенција го издава надлежниот органот на државата договорничка во која барателот има живеалиште.

2) Доколку барателот нема живеалиште во ниту една од државите договорнички, доволно е да го достави уверението до дипломатското или конзуларно претставништво на државата во која е државјанин.

Член 5

1) Државниот орган надлежен за издавање на уверението од членот 4 став 1 на овој член од конвенцијата може да побара од државните органи на другата држава договорничка известувања за приходот и имотната состојба на барателот.

2) Судот што одлучува по барањето за признавање на правата од член 3 од оваа конвенција може, во рамки на своите овластувања, да ги провери доставените уверенија и да побара дополнителни податоци.

Одредби за судска помош во граѓанска и трговска материја

Член 6

- 1) Државите договорнички се обврзуваат да укажуваат взаемна судска помош во граѓански и кривични парнични и непарнични постапки, вклучувајќи и прашања од семејното право и старателство. Ова важи и за случаи кога за таквите предмети се надлежни управните органи.
- 2) Во следните одредби на овој дел од конвенцијата под судови се подразбираат и управните органи доколку одлучуваат за предметите од став 1 на овој член.
- 3) Судската помош за која станува збор опфаќа а) доставување на судски и вонсудски акти, б) извршување на замолници.

Член 7

Барањата за судска помош се поднесуваат преку министерството или државните секретаријати за правосудство, кои меѓусебно комуницираат за таа цел (што се однесува на Југославија државните секретаријати за судска администрација на народните републики Србија, Хрватска, Словенија, Босна и Херцеговина, Македонија и Црна Гора).

Член 8

- 1) Замолниците за правна помош и доставување се изготвуваат на француски јазик.
- 2) Исправите и другите документи во врска со замолницата од претходниот став се изготвуваат на јазикот на земјата од која произлегуваат, но кон нив се приложува превод на француски јазик. Преводот мора да биде официјален или заверен од страна на овластен преведувач.

Член 9

Замолницата треба да го содржи предметот на кој се однесува, името на странките, нивното занимање и живеалиште. Во неа се наведуваат околностите за кои треба да се изведат докази и, доколку е потребно, прашања што треба да му се постават на лицето кое треба да се сослуша. Доставницата треба да ја содржи адресата на примателот и видот на исправи што треба да се достават.

Член 10

- 1) Замолниците и исправите доставени од страна на судовите и другите органи на државите договорнички мора да бидат снабдени со печат на судот или органот од кој произлегуваат. Нивна заверка не е потребна.
- 2) Замолниците ќе бидат изготвени во форма пропишана од законодавството на државата договорничка од која произлегуваат.

Член 11

Извршувањето на замолницата се врши врз основа на законот на замолената држава. Меѓутоа, на барање на судот на од кој произлегува замолницата истата може да се изврши во определена форма, под услов одредбите за јавниот поредок на замолената држава да не се во спротивност на тоа.

Член 12

- 1) Замолницата ја доставува министерството или државниот секретаријат за правосудство на замолената држава до надлежниот суд. Ако судот не е надлежен, по службена должност ја доставува замолницата до надлежниот суд.
- 2) Извршувањето на замолницата може да се одбие само ако замолената држава смета дека со нејзиното извршување, ќе се загрозат нејзините суверени права или безбедноста, или ако извршувањето е спротивно на јавниот поредок.

Член 13

- 1) Судовите до кои се упатени замолниците ќе постапат по нив што е можно поскоро и по потреба ќе ги применат истите принудни мерки како при извршување на замолници меѓу домашните судови. Принудните мерки нема да се применат ако станува збор за лично истапување на парнични странки.
- 2) Судот од кој произлегува замолницата на сопствено барање ќе биде навремено известен за времето и местото на извршување на бараното дејство со цел заинтересираната страна да може да присуствува. Судовите известувањето го вршат по пошта.

Член 14

- 1) Документите со кои се констатира извршување на замолницата или доставницата се доставуваат до државата која го поднела барањето на начин предвиден во член 7.
- 2) Во сите случаи кога замолницата или доставницата нема да бидат извршени судот од кој тие произлегуваат веднаш ќе биде известен за причините.

Член 15

- 1) Исправите што треба да се достават мора да бидат изготвени на јазикот на замолениот суд или мора да се приложи превод на француски јазик. Преводот треба да биде официјален или заверен од овластен преведувач на една од државите договорнички или друго лице кое има законско право да го стори тоа. Заверка на потписот на преведувачот не е потребна.
- 2) Ако документот не е изготвен на јазикот на замолениот суд, а преводот на француски јазик не е приложен кон него, замолениот суд ќе ги достави исправите до примателот само ако е тој е подготвен да ги прими.

Член 16

- 1) Доставата ќе се изврши во согласност со законите на замолената држава. На барање на државата молител доставата може да се изврши на посебен начин, доколку тоа не е во спротивност со нејзиното законодавство.
- 2) Доставата се докажува со доставница, која содржи датум, потпис на доставувачот и на лицето на кое му е врачен документот, како и печат на судот или со уверение од замолениот суд од кое произлегува дека доставата е извршена, како и начинот и времето на достава. Ако документите што треба да се вратат се доставуваат во два примерока, доставата се потврдува на вториот примерок.

Член 17

Двете држави договорнички го задржуваат правото да доставуваат исправи на своите државјани, кои се наоѓаат на територијата на друга држава, преку своите дипломатски или конзуларни претставништва. При овој начин на доставување, не смее да се користат принудни мерки.

Трошоци

Член 18

- 1) Никакви такси и трошоци за достава на исправите или извршување на замолницата нема да бидат побарани од државата од која произлегува замолницата или барањето за доставување. Од ова исклучок претставуваат надоместоците за вештаци.
- 2) Вештачењето може да биде зависно од полагање на аванс на замолениот суд ако надоместокот на вештакот треба да го сноси една од странките.

Старателство (тутела и куратела)

Член 19

Старателство (тутела и куратела) спаѓа во надлежност на органот на државата договорничка чиј државјанин е деловно неспособно лице, освен ако не е поинаку определено со овој договор.

Член 20

- 1) Ако на територијата на едната држава договорничка е апсолутно неопходно органот за старателство да преземе мерки во интерес на државјанин на другата држава договорничка кој има живеалиште, престојувалиште или имот на територијата на државата каде што е потребно да се преземат таквите мерки, надлежниот орган на таа држава веднаш ќе го извести дипломатското или конзуларно претставништво на државата договорничка чиј државјанин е тоа лице.
- 2) Во случај кој не трпи одложување, органот на другата држава договорничка може истовремено со известувањето за дипломатското или конзуларно претставништво, да ги преземе неопходните привремени мерки. Овие мерки ќе се применуваат додека надлежниот орган на државата договорничка чиј државјанин е деловно неспособно лице не ја донесе потребната одлука за која ќе го извести органот кој ги одредил привремените мерки.

Деловна способност

Член 21

Деловната способност на лицето се утврдува согласно законодавството на државата договорничка чиј државјанин е лицето.

Утврдување и оспорување на татковство

Член 22

- 1) Утврдување на татковство и правните односи меѓу дете родено надвор од брак и мажот за кој се претпоставува дека е негов татко, ќе се решаваат во согласност со законодавството на државата договорничка чиј државјанин било детето на раѓање.
- 2) Оспорување на татковство се решава согласно законодавството на државата договорничка чиј државјанин било детето на раѓање.

Член 23

Во спорови за утврдување или оспорување на татковство (член 22), надлежен е судот на државата договорничка чиј државјанин било детето на раѓање или судот на државата договорничка на чија територија се наоѓа живеалиштето на детето во моментот на покренувањето на спорот. Ова не ја исклучува надлежноста на судот врз основа на живеалиштето на таткото во случај детето да е тужителот.

Посвојување

Член 24

- 1) Ако посвоителот е државјанин на едната држава договорничка а посвоеникот е државјанин на другата држава договорничка, за посвојување и престанок на усвојувањето, треба да бидат исполнети материјалните услови предвидени со националниот закон на посвоителот и посвоеникот.
- 2) Постапката за посвојување и престанок на посвојувањето е во надлежност на државниот орган на државите договорнички чии државјани се посвоениците.

Прогласување на исчезнување и смрт

Член 25

- 1) Прогласување на исчезнување и смрт спаѓа под надлежност на судот на државата договорничка чиј државјанин било лицето во моментот на исчезнувањето.
- (2) Судот на едната држава договорничка може да прогласи државјанин на други држави договорнички за исчезнат или умрен:
 - а) по барање на лице кое сака да оствари наследни права или права кои произлегуваат од имотните односи меѓу брачните другари во однос на недвижниот имот на исчезнатото лице кој се наоѓа на територијата на таа држава договорничка; или

б) на барање на еден од брачните другари во врска со постоењето на брак, ако брачниот другар во моментот на поднесување на барањето, имал живеалиште на територијата на таа држава договорничка, а последното заедничко живеалиште на брачните другари било на територијата на истата држава.

3) Прогласување на исчезнување или смрт, во согласност со став 2 од овој член, може да се изврши само под условите предвидени во националниот закон на исчезнатото лице.

Размена на лични исправи

Член 26

1) Секоја држава договорничка доставува до другата држава договорничка, без такси или трошоци, извадоци од матичните книги кои се однесуваат на државјаните на таа држава, како и подоцнежни изјави во врска со тоа. Исправите се доставуваат до дипломатското или конзуларно претставништво.

2) Извадоци од матичните книги од претходниот став се доставуваат веднаш по завршувањето на секое тромесечје.

Достава на исправи за лична состојба

Член 27

1) Двете држави договорнички се обврзуваат дека меѓусебно ќе ги доставуваат сите изводи за лична состојба, без такси и трошоци, ако тоа е во јавен интерес.

2) Таквите барања се упатуваат по дипломатски или конзуларен пат.

3) Барање за издавање на исправи за личната состојба, и издавањето на такви изводи не го прејудуира прашањето за државјанство.

Член 28

Под исправи за лична состојба во смисла на член 26 и 27 се подразбираат изводи од матични книги на родени, изводи од матични книги на венчани и изводи од матични книги на умрени.

Заверка на исправи

Член 29

1) Јавни исправи изготвени или издадени од судски органи во едната држава договорничка, доколку се снабдени со службен печат, не е потребно да се заверат заради употреба пред судовите и државните органи на другата држава договорничка. Од легализација се изземаат исправи издадени од властите или органите на државната управата, доколку се заверени:

а) во Кралството Грција - од централните власти и од сите генерални гувернери,

б) во Федеративна Народна Република Југославија - од сојузните органи и органите на народните републики.

2) Горенаведеното се однесува и на копии на јавни исправи заверени од судот или управните власти.

Член 30

За приватни исправи заверени од суд или друг надлежен орган на едната држава договорничка не е потребна заверка за нивната употреба пред судовите и другите органи на другата држава договорничка.

Известување за законските прописи

Член 31

Државниот секретаријат за надворешни работи на Федеративна Народна Република Југославија и министерството за надворешни работи на Кралството Грција меѓусебно ќе обезбедат, на барање,

текст на прописите кои се на сила на територијата на нивната земја, а ако е потребно и известувањата за одредени правни прашања.

Дел II ПРАВНА ПОМОШ ВО КРИВИЧНАТА МАТЕРИЈА

Член 32

Државите договорнички се обврзуваат да укажуваат взаемна правна помош во кривичната материја.

Член 33

Правната помош нема да се укаже ако делото, кое е предмет на кривичната постапка, согласно законите на замолената држава не е судски казниво или ако истото претставува политичко, чисто воено или фискално кривично дело.

Член 34

Правната помош може да се одбие:

- 1) ако замолената држава смета дека со укажување на правна се загрозуваат суверените права или нејзиниот интегритет, или ако постапувањето по замолницата е спротивно на нејзиниот јавен поредок;
- 2) ако обвинетиот е државјанин на замолената држава и не се наоѓа на територијата на државата од која произлегува замолницата.

Член 35

Правната помош во кривичната материја опфаќа:

- а) доставување на акти поврзани со кривичната постапка на лица кои се наоѓаат на територијата на државите договорнички и
- б) замолници во врска со извршувањето на акти на претходна истрага и акти на извидување, како што се испитување на обвинетиот, сослушување на сведоци и вештаци, судски увид, претрес, одземање предмети и предавање на акти и предмети поврзани со одредена кривична постапка. Меѓутоа, овие акти и предмети се предаваат само ако се чуваат кај органите на замолената држава и ако на тоа не се спротивстават посебни причини; тие треба да се вратат што е можно поскоро.

Член 36

- 1) Ако некое лице, независно од неговото државјанство, прими на територијата на една држава договорничка повик во кривичен или граѓански предмет и доброволно истапи пред судот на другата држава договорничка како сведок или вештак, не може да биде кривично гонето или да се лиши од слобода врз основа на претходни кривични дела или пресуди, или како соучесник во кривично дело кое е предмет на постапката во која тоа лице се сослушува како сведок или вештак. Кривичните дела и пресуди се изедначуваат со казниви дејства и решенија за казна за кои органите на управата водат постапки односно донеле решенија.
- 2) Лицето од став 1 на овој член ќе го изгуби ова право, ако не ја напушти територијата на државата пред чиј суд истапило во рок од пет дена откако судот го известил дека е слободно и доколку имало вистинска можност да ја напушти територијата на таа држава во определениот рок.
- 3) Износот на трошоците за патување и престој треба да биде наведен во замолницата. Државата молител, на повиканото лице ќе му обезбеди на негово барање аванс за покривање на трошоците за патување и престој.
- 4) Сведоците имаат право на надоместок за изгубените приходи, а вештаците освен тоа имаат и право на надоместок за вештачење.

Член 37

1) Кога е неопходно судот на една држава договорничка директно да сослуша како вештак или сведок лице кое е лишено од слобода на територијата на другата држава договорничка, барање за привремено предавање може да се поднесе до државниот секретаријат за надворешни работи на Федеративна Народна Република Југославија или министерството за надворешни работи на Кралството Грција.

2) По барањето ќе се постапи ако лицето се согласи и доколку на тоа не се противат посебни причини. Таквото лице треба да биде вратено што е можно поскоро. При тоа се применуваат одредбите од член 36 став 1 од конвенцијата.

3) Под условите наведени во член 36 став 1 и претходните ставови на овој член, може да се дозволи и транзит на лице притворено во трета држава преку територијата на една од државите договорнички заради сослушување во другата држава договорничка.

Член 38

1) На барање на едната држава договорничка, другата држава договорничка, и во случаи кога не е дозволено предавање ќе ги врати стварите кои при извршување на кривичното дело од територијата на државата молител биле однесени од сторителот на територијата на замолената држава или ствари кои сторителот го добил во замена за споменатите ствари. Во случај на спор во врска со задржување на стварите ќе решаваат судовите на државата во која тие се наоѓаат.

2) Замолената држава може привремено да ги задржи стварите од претходниот став, доколку е тоа неопходно во кривичната постапка што се води на нејзината територија.

Член 39

За доставување на актите и замолицата во кривичните предмети се применуваат одредбите од член 7-12,13 став 1 и 14-17 од оваа конвенција.

Известувања за казни

Член 40

1) Земјите договорнички меѓусебно ќе доставуваат на секои три месеци по дипломатски пат преписи на казнени досиеја за правосилни пресуди кои се однесуваат на граѓаните на другата држава договорничка.

2) Исто така, државите договорнички меѓусебно ќе доставуваат и последователни одлуки кои се однесуваат на таквите пресуди и кои се упишуваат во казнениот регистар.

3) Освен тоа, државите договорнички меѓусебно ќе доставуваат по барање во поединечни случаи изводи од пресудите од став 1 на овој член.

Член 41

Државите договорнички меѓусебно ќе доставуваат, по барање, и по дипломатски пат, известувања за уписите во казнениот регистар:

а) во врска со државјаните на државата молител;

б) кои се однесуваат на други лица, ако против нив во државата која бара такви известувања се води кривична постапка и тие лица се наоѓаат во таа држава. Замолената држава може да одбие да обезбеди известување ако лицето за кое се бара известувањето е нејзин државјанин.

Член 42

1) Државите договорнички се обврзуваат дека меѓусебно ќе се известуваат за кривични дела извршени на територијата на една од нив од страна на државјани на друга држава, а кои по стореното дело пребегнале на територијата на својата држава.

2) Кон известувањето од претходниот став се предаваат и копии, фотокопии и фотографии од сите познати доказни средства, како и опис на доказните исправи и евентуален извештај од аутопсија.

Трошоци

Член 43

- 1) Трошоци предизвикани со вршење на доставата и укажување на правна помош во кривичната материја, како и известувањето, ги сноси државата договорничка на чија територија настанале.
- 2) Меѓутоа, трошоците кои настанале со извршувањето на замолницата за изведување на докази со вештачење или за упатување на лице лишено од слобода на територијата на замолената држава ќе ги сноси државата молител.

Предавање и транзит на обвинети и осудени лица Услови за предавање

Член 44

Државите договорнички се обврзуваат дека, под условите на оваа конвенција ќе вршат взаемно предавање на лица против кои се води кривична постапка или против кои правосилно се изречени казни во државата молител.

Член 45

- 1) Замолената држава ќе го одобри предавањето на лице против кое во земјата молител се води кривична постапка за злостворство или кривично дело казниво според кривичните закони на двете држави договорнички и ако законот им дозволува на двете страни изрекување на казна лишување од слобода во траење од две години или потешка казна.
- 2) За докажување на основаноста на барањето за предавање во случаите предвидени во став 1, доволен е актот на надлежниот орган на државата што го поставува барањето за кривично гонење, притворање, истражен затвор, изведување на обвинетиот или оптужениот пред кривичниот суд или секој друг акт со исто дејство. Таквиот акт треба содржи опис на делото за кое се бара шредавање, текстот на кривичниот закон на државата молител, кој е применлив на делото и ја утврдува казната, времето и местото на извршување на делото и правната квалификација.

Член 46

Во случај кога законите на една држава предвидуваат смртна казна за дело што согласно законите на другата држава повлекува само казна лишување од слобода, предавањето може да се одобри само ако органите на државата молител се обврзат со формална изјава дека во односниот случај смртната казна нема да биде извршена.

Член 47

- 1) Во согласност со условите наведени во став 1 од член 45 од оваа конвенција, замолената држава, исто така, ќе одобри предавање на лице осудено со правосилна пресуда на лишување од слобода најмалку 6 месеци или на потешка казна.
- 2) Правосилните судски одлуки се доказ за основаноста на барањето за предавање, без разлика дали се изречени во присуство или отсуство на лицата на кои тие се однесуваат. Ако правосилната одлука е изречена во отсуство, државите договорнички се согласуваат да не ја извршуваат таквата одлука спрема предаденото лице, туку ќе ја повторат постапката и на предаденото лице ќе му се суди во негово присуство.

Член 48

Замолената држава може да одбие барање за предавање:

- а) ако кривичното дело за кое се бара предавање е извршено на нејзина територија;
- б) ако предавање се бара за кривично дело сторено на територијата на трета држава, а за делото веќе постои пресуда во трета држава;
- в) ако делото е сторено надвор од територијата на државата која бара предавање на лице кое е странец во однос на таа држава, а законодавството на замолената држава не го одобрува гонењето на истите дела извршени надвор од нејзината територија.

Член 49

Барањето за предавање ќе биде одбиено во следниве случаи:

- а) ако лицето чие предавање се бара е државјанин на замолената држава;
- б) ако е изречена правосилна пресуда против лице чие предавање се бара за истото дело од судот на замолената држава. Меѓутоа, предавањето ќе се одобри ако во согласност со законот на замолената држава постојат услови за повторување на постапката за тоа дело;
- в) ако, според законот на која било држава договорничка, настапила застареност на кривичното гонење или извршување на казната, и тоа пред да се поднесе барањето за предавање и воопшто секојпат кога јавната тужба на државата молител ќе згасне.
- г) ако предлогот односно тужбата за кривично гонење не е поднесена, во случаи кога тоа е во согласност со законот на државата молител или државата во која се делото е извршено, покренувањето на кривична постапка е условено на поднесување на предлогот, односно тужбата.

Член 50

Предавање нема да се одобри за политички злосторства или кривични дела.

Член 51

Предавање, исто така, нема да се одобри за чисто воени кривични дела, за печатарски прекршоци и за прекршоци од финансиска природа.

Постапка на предавање

Член 52

- 1) Барањето за предавање секогаш се поднесува по дипломатски пат. На ист начин државите договорнички меѓусебно ќе ги доставуваат сите известувања и одлуки донесени во врска со предавањето.
- 2) Кон доказите наведени во член 45 став 2 и член 47 став 2 од оваа конвенција, се приложуваат:
 - а) докази или податоци за државјанството на бараното лице;
 - б) податоци и средства за утврдување на идентитетот на бараното лице, а по можност и други податоци за негово брзо пронаѓање, доколку тоа не е веќе идентификувано во замолената држава;
 - в) текстот на кривичниот закон во врска со кривичното дело за кое се бара предавање од државата молител и државата во која е сторено делото.
- 3) Ако се бара предавање согласно член 47 од оваа конвенција, треба да се приложи доказ дека е пресудата е правосилна.
- 4) Барањето и сите прилози мора да бидат преведени на службениот јазик на замолената држава. Сите прилози треба да се достават во оригинал или во заверен препис.
- 5) Валидноста на формата на прилозите се оценува врз основа на законот на државата молител.

Член 53

- 1) Ако условите за предавање утврдени во оваа конвенција се исполнети, замолената држава е должна да преземе мерки за пронаоѓање на бараното лице веднаш по приемот на барањето за предавање и за извршување на барањето, а доколку е потребно, ќе биде наредено притворање на лицето штом истото се пронајде.
- 2) Ако од исправите приложени кон барањето за предавање не може со сигурност да се утврди дека сите услови потребни за одобрување на предавањето се исполнети, замолената држава ќе побара од државата молител да обезбеди дополнителни податоци и известувања во утврдениот временски рок. Овој рок може да се продолжи и по барање на државата молител.
- 3) ако во определениот временски рок не биде постапено по барањето на замолената држава, постапката за предавање ќе биде прекината и бараното лице ќе биде пуштено на слобода. Ова не го спречува продолжувањето на постапката за предавање, доколку накнадно се спроведе барањето на замолената држава.

Член 54

1) На директно барање на надлежен суд или орган на обвинителството на едната држава договорничка испратено во писмена форма или телеграфски, замолената држава, во согласност со своето законодавство, ќе преземе привремени безбедносни мерки против лицата предмет на предавање, вклучувајќи и притвор, ако во барањето е наведено постоење на еден од исправите наведени во член 45 став 2 и член 47 став 2 од оваа конвенција, како и органот од кој потекнува тој документ и бројот и датумот на документот.

(2) Постапката од ставот (1) на овој член се прекинува ако во рокот определен од надлежниот орган на замолената држава не ѝ се достави барањето за предавање. Врз основа на образложено барање на државата молител, овој рок може да се продолжи.

3) Барањето од ставот 1 на овој член се потврдува по дипломатски пат.

4) Државата која го поднесува барањето за предавање се известува без одлагање за привремениот притвор или други привремени безбедносни мерки односно причините за неизвршување на барањето.

5) Надлежните органи на државата договорничка, можат без барањето од став 1 на овој член да задржат лице кое е на нивна територија, ако имаат сознанија дека лицето на територијата на другата држава договорничка сториле кривично дело за кое е дозволено предавање согласно оваа конвенција. Другата држава договорничка ќе се извести за тоа без одлагање.

Член 55

1) Целосно или делумно одбивање на барањето за предавање или одложување на неговото извршување треба да се образложи.

2) Известувајќи ја државата молител за издавање на одобрувањето за предавање, замолената држава истовремено ќе го објави времето и местото на границата каде што ќе се изврши предавањето.

Член 56

Државата која го поднела барањето за предавање, освен во случај на виша сила, е обврзана на определеното место, да го преземе лицето не подоцна од три дена од денот утврден за предавање; во спротивно лицето ќе биде пуштено на слобода.

Член 57

1) Замолената држава донесува одлука по барањето за предавање и во случај кога против лицето чие предавање се бара се води кривична постапка во замолената држава или е осудено за друго кривично дело; ако барањето се усвои, предавањето ќе се одложи додека таквото лице не ја издржи казната или ако постапката е прекината.

2) Во случајот од став 1 на овој член, бараното лице може привремено да се предаде на државата што бара предавање заради спроведување на истрагата, но таа држава ќе го врати предаденото лице на замолената држава не подоцна од денот кога е донесена судска пресуда за предметот поради кој е привремено предадено и во секој случај не повеќе од три месеци од денот на предавање.

Член 58

Ако предавање на едно лице бараат повеќе држави за исти или различни кривични дела, замолената држава ќе одлучи според околностите на случајот чие барање ќе се усвои.

Член 59

1) Предадено лице не може да се гони или осудува за кривично дело сторено пред предавањето, ако тоа не било основа за предавањето, ниту пак може за такво дело да се врши предавање на трета држава за целите на судење или извршување на казна, ако за тоа не се добие накнадно согласност

на државата која го одобрила предавањето. Согласност се бара врз основа на пропишаниот образец за барање на предавање, при што се приложуваат доказните исправи наведени во член 45.

2) Согласност не е потребна ако предаденото лице не ја напушти територијата на државата на која било предадено по истекот на еден месец од завршувањето на кривичната постапка, а ако е осудено – по истекот на еден месец од денот на издржаната или простената казна или ако тоа лице се врати на територијата на таа држава. Овој рок не го опфаќа времето во кое лицето без своја вина не можело да ја напушти територијата на таа држава.

Член 60

Државата молител ја известува замолената држава за исходот од кривична постапка против предаденото лице. Ако против тоа лице е изречена пресуда, препис од пресудата ќе се достави по нејзината правосилност.

Член 61

1) Државите договорнички се должни, без посебно барање, во постапката за предавање меѓусебно да доставуваат:

а) предмети кои можат да послужат како доказ против лицето чие предавање се бара. Замолената држава може привремено да ги задржи овие работи, доколку е потребно за водење на друга кривична постапка;

б) сите предмети пронајдени во сопственост на бараното лице или кај трети лица кои лицето или неговиот соучесник ги прибавиле со кривичното дело за кое се бара предавање или кои претставуваат противвредност добиена за предметите прибавени со ова кривично дело или награда за неговото извршување. Ако настане спор околу совесноста на држењето на предметите, тие ќе се решаваат од судовите на земјата каде што се наоѓаат стварите.

2) Овие предмети ќе бидат доставени на државата молител при предавање на лицето, и ако тоа не е можно, тогаш се доставуваат накнадно. На овој начин се постапува во случаи кога предавањето не можело да се изврши поради смрт или бегство на бараното лице.

3) Правата на трети лица во овие случаи остануваат неповредени. По завршување на кривичната постапка предметите се враќаат без надоместок на лицето на кое му припаѓаат. Ако не може да се утврди лицето на кое му припаѓаат предметите тие без надоместок се враќаат на замолената држава.

Член 62

Ако предаденото лице ја избегне кривичната постапка и повторно се врати на територија на замолената на повторно барање ќе биде предадено без никакви формалности.

Транзит

Член 63

1) Државите договорнички се должни, на барање, да дозволат транзит низ нивната територија на лице предадено од трета држава до другата држава договорничка. Државата не е должна да одобри транзит на лица за кои не постојат услови за предавање според оваа конвенција.

2) Барањето за одобрување на транзитот се поднесува на ист начин како и барањето за предавање.

3) Замолената држава ќе го одобри транзитот на начин што е најповолен за неа.

Член 64

Трошоците што настанале со предавањето се на товар на државата на чија територија настанале. Трошоците на транзитот ги сноси државата од која потекнува барањето за транзит.

Член 65

Државите договорнички се обврзуваат да не даваат државјанство на лица чие предавање се бара но во случај кога такво лице се ослободува од претходното државјанство, односно чека на одлука за барање за доделување државјанство до донесување одлука по барањето.

Член 65

Државите членки се обврзуваат да не даваат државјанство на лица чие предавање се бара освен во случај кога такво лице се ослободува од претходното државјанство, односно да почекаат со носење на одлуката за давање на државјанство до донесување на одлука по барањето за предавање, особено ако државата молител навела дека државјанство се бара со цел да се избегне предавањето.

Дел III ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 66

Сите спорни прашања во примената на оваа конвенција ќе ги разрешат државите членки по дипломатски пат.

Член 67

Оваа конвенција ќе биде ратификувана, а инструментите за ратификација ќе бидат разменети Белград.

Член 68

- 1) Оваа конвенција влегува во сила триесет дена од денот на размена на инструментите за ратификација.
 - 2) Оваа конвенција е склучена на неопределено време и нејзината важност престанува по истекот на рокот од една година од денот на кој една од договорните држави ќе го откаже.
- Изготвено во Атина, на 18 јуни 1959 година во два оригинални примерока на француски јазик.